

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

Sanctissimi Ac Deo Acceptissimi Monachorum Patris Benedicti, in regulam
suam Prologus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](#)

SANCTISSIMI
AC DEO ACCEPTISSIMI
MONACHORVM PATRIS
BENEDICTI, *in regulam*
suam Prologus.

VSCVLT A, ô fili, præcep-
ta magistri, & inclina
aurem cordis tui : & ad-
monitionē pij patris li-
benter excipe, & efficac-
citer comple: vt ad eum per obedien-
tiæ laborem redeas, à quo per inobe-
dientiæ desidiam recesseras. Ad te ergo nunc meus sermo dirigitur, quis
quis ab renuncians propriis volunta-
tibus, Domino Christo vero regi mili-
taturus, obedientiæ fortissima atque
præclara arma assumis. In primis, vt
quicquid agendum inchoas bonum,
ab eo perfici instatissima oratione de-
poscas: vt qui nos iam in filiorum di-
gnatus est numero computare, nō de-
beat aliquādo de malis actibus nostris

A

con

contristari. Ità enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est: vt non solùm iratus pater, non aliquādò filios suos exhæredet: sed nec , vt metuēdus dominus, iritatus malis nostris, vt nequissimos seruos, perpetuā tradat ad pœnam, qui cum sequi noluerint ad gloriam.

Rom 13.

Exurgamus ergò tandem aliquandò, excitante nos Scriptura, ac dicente: Hora est iam nos de somno surge-re. Et apertis oculis nostris ad deificū lumen, attonitis auribus audiamus, diuina quotidiè clamās quid nos admo-neat vox, dicens: Hodiè si vōcem eius audieritis, nolite obdurare corda ve-stra, & iterūm: Qui habet aures audi-ēdi, audiat quid sp̄ritus dicat ecclē-siis. & quid dicit. Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos. Currite dum lumē vitę habetis, nè te-nebræ mortis vos compræhendant. Et quærens Dominus in multitudine populi, cui hæc clamat, operarium su-um, iterūm dicit: Quis est homo qui vult vitam, & cupit videre dies bonos? Quod si tu audiens, respondeas, Ego: dicit tibi Deus: Si vis habere veram & perpetuam vitam, prohibe linguā tuā

Psal 94.

Apoc. 2.

Psal 33.

Ioan. 12.

Psal 33.

à malo,

a malo, & labia tua ne loquātur dolū.
Diuerte à malo, & fac bonum: inquire
pacem, & sequere eā. Et cùm hēc fece
ritis, oculi mei super vos, & aures meæ
ad preces vestras. Et antequā me inuo-
cetis, dicam: ecce assūm. Quid dulci-
us nobis haec vooe Domini, inuitantis
nos, fratres charissimi? ecce pietate sua
demōstrat nobis Dominus viam vite.

Ezai. 65.

Ephes. 6.1.

Succinctis ergò fide, vel obseruan-
tia bonorum actuum lumbis nostris,
per ducatum Euangelij pergamus iti-
nera eius: vt mereamur eum, qui nos
vocauit, in regno suo videre. In cuius
regni tabernaculo si volumus habita-
re, nisi illuc bonis actibus currendo
minimè peruenitur. Sed interroge-
mus cum Propheta Dominum, dicē-
tes ei: Domine, quis habitabit in ta-
bernaculo tuo, aut quis requiescet in
mōte sancto tuo? Post hāc interroga-
tionem, fratres, audiamus Dominum
respondētem, & ostendentē nobis vi-
am ipsius tabernaculi, ac dicentem:
Qui ingreditur sine macula, & ope-
ratur iustitiā: qui loquitur veritatē in
corde suo: qui nō egit dolū in lingua
sua, qui non fecit proximo suo ma-
lum: & opprobriū non accepit aduer-

psal. 14.

sùs proximum suum. Qui malignum diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasione sua à conspectibus cordis sui respues, deduxit ad nihilum, & paruulos cogitatus eius tenuit, & allisit ad Christum. Qui timentes Dominū, de bona obseruantia sua non se redundunt elatos: sed ipsa in se bona, non à se posse, sed à Domino fieri existimates, operantē in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis, Domine, non nobis: sed nomini tuo da gloriam. sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputauit, dicens: Gratia Dei sum id quod sum. & iterum ipse dicit: Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Vnde & Dominus in Euangelio ait: Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similabo eum viro sapiēti, qui ædificauit domum suam supra petram: venerunt flumina, flauerunt venti; & impegerunt in domum illam, & non cecidit: fundata enim erat supra petram. Hæc cōplens Dominus, expectat nos quotidiè, his suis sanctis monitis factis nos respondere debere. Ideò nobis propter emēdationem malorum, huius dies vitæ ad inducias relaxantur,

dicen-

Psal. 136.

Psal. 113.

1 Cor. 15.

1. Cor. 1.

2. Cor. 10.

Matth. 7.

dicente Apostolo: An nescis quia pa-
tientia Dei ad pœnitentiā te adducit?
Nā pius Dominus dicit: Nolo mortē
peccatoris, sed vt conuertatur, & vi-
uat. Cùm ergò interrogassemus Do-
minum, fratres, de habitatore taber-
naculi eius, audiuiimus habitandi præ-
ceptū: sed si compleamus habitatoris
officiū, erimus h̄eredes regni celorū.
Ergò præparanda sunt corda & cor-
pora nostra sanctæ præceptorum obe-
dientiæ militatura: & quod minus ha-
bet in nobis natura possibile, rogemus
Dominum, vt gratiæ suæ iubeat nobis
adiutorium ministrare. Etsi fugientes
gehennæ pœnas ad vitam perpetuam
volumus peruenire; dum adhuc vacat,
& in hoc corpore sumus, & h̄ec omnia
per hanc lucis * viam vacat implere,
currendum & agendū est modò quod
in perpetuum nobis expediat.

Constituenda est ergò à nobis Do-
minici schola seruitii: in qua institu-
tione nihil asperum, nihilq; graue nos
constituturos speramus. Sed & si quid
paululūm restrictius, dictante æquita-
tis ratione, propter emendationem
vitiorum, vel conseruationem chari-
tatis processerit, nō ilicò pauore per-

Roms. 2.
Ezech. 18.

* al. vitam

6 PROLOGVS S. BENEDICTI.

Matth. 7.

1. Cor. 1.

territus refugias viam salutis, quæ non
est nisi angusto initio incipiēda. Pro-
cessu vero conuersationis & fidei, di-
latato corde, inenarrabili dilectionis
dulcedine curritur via mandatorum
Dei: vt ab ipsis nunquam magisterio
discedentes, in eius doctrina usque ad
mortem in monasterio perseuerātes,
passionibus Christi per patientiā par-
ticipemur; vt & regni cius mereamur
esse consortes.

Prologus declarationum.

ADMONITI pia nostræ Regulae insti-
tutione, qua admonemur, vt Abbas o-
mnia sic temperet, & disponat, quali-
ter animæ saluentur: & quod faciūt Monachi abs-
que murmurationibus faciant. Et alibi: Et ita o-
mnia moderetur Abbas, vt feruentes habeant quod
cupiant, & debiles non refugiant. Suffulti etiam
auctoritate Apostolica, quedam Regulae dubia de-
clarabimus, modificando ea quæ aspera videntur,
& nonnullos viuendi modos componendo: vt uni-
formitas ceremoniarum in Congregatione nostra
seruetur.

INCI-